

SJOLLE KRAMER

EN

TETJEN.

Wordt de kramer staag beticht ,
 Dat hy lui ter neder ligt ,
 Om zich in de zon te blaken ,
 Mag hy 't vierde huis geraken
 Met een varkenskot voorby ,
 Zoo is 't waar gewis aan my.
 'k Wordt vermoeid , en 't zou my lusten
 Om een weinig hier te rusten.
 Is 't geluk my voor de schuit ,
 't Wordt deez' avond licht mijn buit.
 Sta , o mars , ik laat u glijden ,
 'k Moet mijn hart door zang verblijden ,
 'k Moet eens anders bang verdriet
 Thans vermelden in mijn lied ;
 't Zal mijns buurmans zeer niet treffen ,
 Als ik mag mijn zang verheffen.

1.

TIETE zat te kwijnen Aan den oeverkant ,
 Daar de zon mocht schijnen Over meer en land.

2.

TIETE was bevangen Door de minnesmart ;
 ROYTSKE , zijn verlangen , Folterde zijn hart :

3.

ROYTSKE, is 't u vergeten? Op Sint Lamberts feest,
Op mijn knie gezeten, Mindet gy my 't meest.

4.

'k Hoorde daar u zingen, En een dartle vreugd
Deed my opwaarts springen, Die my nog verheugt.

5.

Nog van u verdreven, Zoetert, al mijn lust,
Wilt gy om my zweven, Als ik lig ter rust.

6.

't Sluimren mijn genoegen, Ja mijn leven is,
't Waken moet my wroegen, Daar ik u dan mis.

7.

Mocht ik by u blijven, Schoone, waarom niet?
'k Zou uw lammren drijven Naar den heldren vliet.

8.

'k Voeder dan uw schapen, Vroeg en laat op 't veld;
Vreugde zult gy rapen, In mijn arm gekneld.

9.

Ruste zal u streelen, Tot ik zeg ontwaak.
'k Wil een deuntjen kweelen, Lief, tot uw vermaak.

10.

Zoet in lach en reden Zoudt gy my dan zien;
Last en zwaarigheden Moesten van u vliên.

11.

Wat ik kon bedenken, Wat mijn lief verzou,
Zou ik u dan schenken, Ja, al wat ik kon.

12.

Ach, mijn leden trillen, ROYTSKE vlucht gy heen?
'k Mag de smart niet stillen, 'k Volg u op uw schreên.

13.

Zou uw TIETE dragen, Dat u ABLE mint?
Wil hem van u jagen, Wat hy ook verzint.

14.

TIETE zal u leiden Heel zijn leven door;
Nimmer van u scheiden. Geef zijn beê gehoor!

15.

Mag ik dan niet wezen 't Voorwerp uwer min,
Kan ik niet belezen, U, mijn hartsvriendin?

16.

By den dans, geliefde, Hieldt gy AEBLES hand,
't Geen uw TIETE griefde, TIETES waardigst pand.

Dat ging zoet, mijn pijp, is 't niet?

TETJEN.

Ligt ge en fluit ge hier uw lied?
Laat ge 't op de riemen drijven?
Hoe, wilt ge al den dag hier blijven
Lui te droomen, in het gras?
't Heeft geen schik, en 't geeft geen pas.

SJOLLE.

Zijt gij daar, gy alomdraver,
't Paard mag rusten, krijgt het haver.
TETJEN, zou 'k niet zitten? hee!
'k Zal wat eten, vrouw, eet meê.
Dat we ontbijten, hier gezeten.

TETJEN.

Die niet arbeidt, zal niet eten.
Waar is, 't geen dit spreekwoord zegt.
't Zest al kindren uit onz' echt
Loopt op 't veld al jammrend klagen,
Zonder kleedren, hol van magen.
En dus laat ge my begaan,
En gy luiert in de laan.

SJOLLE.

Vrouw ik zal mijn stok niet sparen.

TETJEN.

Denkt gij dus my te vervaren?
Wel wat meent gy, SJOLLE, zeg!
Neem uw mars op, ga uw weg.

SJOLLE.

Moeder , aanstonds zal 'k beginnen ,
Om nog heden iets te winnen.

TETJEN.

Vliegt de kraai , zoo vangt hy iets ;
Zit hy stil , zoo krijgt hy niets.

SJOLLE.

Vrouw , gy moogt nu bitter wezen ,
Te avond is uw smart genezen ,
Als gy deze beurs vol geld
By mijn t' huiskomst lagchend telt.
Zie , ik heb *dat* reeds gestroken ,
En nog hebt gy my versproken ,
Of ik niet het minste krijg.

TETJEN , wees beschaamd en zwijg.

TETJEN.

Als de kindren maar niet kreten :
Moeder , moeder , eten , eten !
Daar ik geld noch eten vind'
In mijn beurs , of in ons spind.
O , my dunkt , mijn hart moet breken.
Zou 'k geen gloeiend woerd dan spreken ,
Als gy dus ter neder ligt
In de zon , en niets verricht ?

SJOLLE.

Vrouw !

TETJEN.

Ja , vrouw , wat mag ik hopen ?

SJOLLE.

Vrouw , hoe kan de tijd verloopen !
Ter , wat waart ge zacht en lief ,
Ter , wat waart ge een hartedief
In uw vlugge vrijsterjaren.
't Heugt my , hoe wy vrolijk waren ,
Als wy , by de donkre maan ,

Met gezelschap langs de laan
 Stoeiende naar huis geraakten,
 Hoe wy lachten, grappen maakten;
 Waren de andren traag of vlug
 't Huis gekeerd, ik kwam terug.
 Mocht ook *Koane* of *Nopke* blaffen,
 Nog, nog wist ge raad te schaffen.
 Aan de deurstijl staande: » Stil,
 » De oude is wakker, lieve, 'k wil
 » U de schuurdeur binnen laten."'
 Halve nachten kon ik praton.
 'k Was u krachtig graag op zy,
 En gy, waart ge ook bang voor my?
 'k Mocht in 't loedrig oog u gluren,
 Als de kraai op 't been mag turen.
 O gy lachtet zoo verblijd,
 'k Was in u my zelve kwijt.
 Elk der onzen was er tegen,
 En toch heb ik u gekregen.
 't Is me, als duwde ik in uw hand
 Heden 't geld ten huwlijkspand.

TETJEN.

Moogt gy nog my 't hart doorboren?
 Had ik vader willen hooren,
 O, dat huwen buiten raad
 Was een onbezonnen daad.
 Geene maagd, zoo knap als TETJEN,
 Nu ben ik een morsig sletjen.
 Die my ziet, herkent niet meer
 Haar in my, die 'k was weleer.
 Al mijn moed is my ontzonken,
 Al mijn goed hebt gy verdronken,
 Zondags in de kroeg verspeeld.
 Ach, mijn leed kan niet geheeld.

SJOLLE.

Nu , nu , zachtkens , lieve , ween niet !
Heb ik schuld , ik ben 't alleen niet ,
Die , geloof me , aan 't hollen gaat.
Beter vroeg gehold , dan laat.
'k Zal wel metter tijd bedaren,
Vroeger vreugd kan afschuw baren.
Die zijn jeugd loszinnig slijt ,
Betert zich in later tijd.
Blijder toekomst doet zich open ,
Gy naar huis , en ik aan 't loopen !

Febr. 1841.

Vertaling van GIJSBERT JAPICKS.

